

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/216/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213213764
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2213213764.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou v právnej veci navrhovateľa: C. P.V., X.. XX.XX.XXXX, L. L. Č.. XXX, právne zastúpený: JUDr. Marian Zányi, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Alžbetínske námestie 2, 929 01 Dunajská Streda, proti odporcovi: H. L., X.. XX.XX.XXXX, L. L. Č.. XXX, právne zastúpený: JUDr. Milan Bányi, advokát so sídlom Nám. B. Bartóka 5, 932 01 Veľký Meder, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Súd o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 04.07.2013 podal na tunajší súd návrh proti odporcovi o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s odôvodnením, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre kat. Ú. L., registra J. M.-F. J.. Č.. XXX rodinný dom so súpisným číslom XXX, zastavaná plocha a nádvorie 820 m², parc. č. XXX/X záhrada 486 m², parc. č. XXX/X záhrada 845 m², parc. č. XXX/X záhrada 608 m². Následne odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. územie L., registra parcel M.-F. parcely č. XXX ako rodinný dom, súpisné číslo XXX, zastavaná plocha a nádvorie 1274 m², parc. č. XXX záhrada vo výmere 3464 m². Navrhovateľ uviedol, že predmetný súdny spor o určenie vlastníckeho práva sa týka časti nehnuteľnosti parc. č. XXX, ktorá susedí s prac. č. XXX/X, ktorú má vo svojom vlastníctve. V danom prípade ide o sporný trojuholník, ktorý je vo vlastníctve odporcu. Časť nehnuteľnosti, ktorej sa tento súdny spor dotýka podľa udania navrhovateľa bola vymieraná geometrom vo výmere 652,48 m². S týmto vytvorením a zameraním geometrickým plánom odporca nesúhlasil. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení opísal genézu nadobudnutia a užívania spornej nehnuteľnosti. Poukázal na svojich právnych predchodcov a to: pôvodný vlastníkom nehnuteľností bol starší C. L., ktorý žil od 14.01.1875 do 06.07.1959. Tento mal dvoch synov a to: Š. L. X.. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 07.01.1995, druhý syn bol ml. C. L., ktorý sa narodil 17.09.1924 a zomrel v roku 2007. Nebohý starší Anton Both (právny predchodca navrhovateľa) nehnuteľnosti, ktoré sú v súčasnosti vedené na Z. Č.. XXX C. X. Z. Č.. XXX v kat. území L. rozdelil medzi svojich synov a síce tak, že nehnuteľnosti na ktorých z uličnej čiary sa nachádzajú rodinné domy rozdelil tak, že nehnuteľnosť v súčasnosti parc. č. XXX, na ktorej sa nachádza rodinný dom so súpisným číslom XXX odovzdal svojmu synovi Š. L. a nehnuteľnosť parc

9C/216/2013

-2-

.č. XXX, na ktorej sa nachádza dom so súpisným číslom XXX odovzdal svojmu synovi mladšiemu C. L., vrátane parc. č. XXX. Zároveň starší C. L. podľa udania navrhovateľa rozhodol tak, že všetky nehnuteľnosti za uvedenými parc. teda za parc. č. XXX tak aj za parc. č. XXX odovzdal do vlastníctva

svojim synom. V tom čase boli nehnuteľnosti užívané tak, že od uličnej čiary až do konca hranice pozemku, parc. č. XXX a parc. č. XXX/X boli delené tak, že parc. č. XXX dostal do vlastníctva ml. C. L. C. J.. Č.. XXX/X vrátane trojuholníka, ktorý je predmetom súdneho sporu, dostal do vlastníctva Š. L.. V tom čase neboli však tieto nehnuteľnosti zamerané, následkom čoho predmetná vyrovnávajúca čiara vedúca od začiatku nehnuteľností, tj. od uličnej čiary až po koniec nehnuteľnosti bola formálna hranica. Ďalej navrhovateľ tvrdil, že ústne starý C. L. rozdelil majetok tak, že každý syn mal užívať záhradu za svojim domom, lenže čo Š. L. dostal bola záhrada delená na parcely, ktoré neboli v katastri usporiadané, preto sa nemohli ani kúpnu zmluvou previesť. Ďalej navrhovateľ tvrdil, že právny predchodca navrhovateľa Š. L. zomrel dňa 07.01.1995. Právnym nástupcom po neb. Š. L. podľa dedičského rozhodnutia tunajšieho súdu č. G., G. XXX/XX R. R. A.. Y. L., H. J., C. P., K.. L. C. H. L. K.. Y., tj. manželka nebohého. Manželka neb. Š. L. V. H. L. zomrela dňa 24.02.2007 a po nej prebehlo dedičské konanie na tunajšom Okresnom súde pod č.k. XXD/XXX/XXXX, G. XX/XXXX právnymi nasledovníkmi po neb. H. L. R. R. A.. Y. L., C. P.V. K.. L. C. H. J.. Navrhovateľ preukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu darovacou zmluvou zo dňa 29.11.2010, kedy nadobudol do svojho vlastníctva nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX v kat. území L.. Po preukázaní a opísaní genézy vlastníckych vzťahov k sporným nehnuteľnostiam navrhovateľ poukázal, že je právny nástupca svojich starých rodičov Š. L., H. L. K.. Y. ako aj svojej matky C. P., ktorí už od roku 1949 pokojne a nerušene ako svoje vlastníctvo užívali aj spornú časť nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu. Určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti navrhovateľ sa domáhal spôsobom nadobudnutia vlastníctva vydržaním s poukazom na ust. § 124 OZ v znení od 01.01.1992, ktoré ust. ako základnú podmienku nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním ustanovuje oprávnenosť držby ako faktické ovládanie veci určované vôľou vyjadrujúcou dobrú vieru o tom, že držiteľovi vec vlastnícky patrí, zdôrazňujúc, že navrhovateľ má vnútorné presvedčenie, ktoré vychádza aj z postoja žalovaného, že koná v súlade s právom nakoľko pokračuje v užívaní nehnuteľností právom svojich predchodcov. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že spornú nehnuteľnosť navrhovateľ ako aj jeho právny predchodcovia pokojne a nerušene užívali ako vlastníctvo. Táto časť pozemku bola poľnohospodárky obrábaná bolo tam zasadené rôzne osivo, kukurica, pričom nikdy vlastník nehnuteľnosti nemal námietky proti tejto skutočnosti a taktiež v zmysle ust. § 865 ods. 3 OZ žiadal započítať čo do času uvedeného v § 135a OZ aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe pred 01.04.1983 nakoľko k deleniu nehnuteľnosti s pôvodným vlastníkom st. C. L. došlo ešte v roku 1949.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Uvedol, že st. C. L. nikdy záujem nemal synovi Š. L. darovať predmetné nehnuteľnosti, najmä z dôvodu, že medzi otcom a synom boli zlé vzťahy. Dokonca rozhodol predmetné nehnuteľnosti predať svojmu synovi C. L. ml. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.04.1955, schválenej odborom výstavby, rady OMV vo vtedajšom Č., uznesením č. XXXX/XXXX registrovanej zo dňa 06.05.1959 pod č. XX/XXXX, vo vložke č. XXX J.. Č.. XXX na podiele pod B16.19.22. v celosti a vo vložke č. 8, parc. č. XXX C. XXX v 362/588-ine (čl. 28 v spise). Taktiež poprel skutočnosti ohľadne parc. č. XXX/X vo výmere 486 m², ktorá nehnuteľnosť bola zameraná novým geometrickým plánom č. 32328435-14/04 zo dňa 18.02.2004 a sa zmenila z pôvodnej parc. č. XXX z vložky č. XXX na parc. č. XXX/X. Táto parcela XXX/X pred tým parc. č. označená XXX 9C/216/2013

-3-

podľa preukázania odporcu nikdy nebola vo vlastníctve st., C. L., bola vo vlastníctve D. K. C. H. H. B..

Čo sa týka samotnej nehnuteľnosti na parc. č. XXX „sporného trojuholníka“, ide o parc., ktorú podľa odporcu ml. C. L. odkúpil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.04.1955 (l. 28 a č. 79 v spise), schválenej odborom výstavby rady OMV vo vtedajšom Č., uznesením č. 1141/1959, registrové zo dňa 06.05.1959, pod č. 59/1959. Nárok navrhovateľa odporca považuje za bezočivú snahu zveľaďovať svoj majetok na úrok svojich susedov. Jeho užívanie nepovažuje v žiadnom prípade za nepretržité pokojné oprávnené a dobromyseľné užívanie. Odporca síce nemal predmetnú nehnuteľnosť na parc. č. XXX reálne oplotenú a dovolil navrhovateľovi, resp. jeho predchodcovi kúsok z jeho pozemku užívať a nie držať. Vzhľadom na to, že navrhovateľ z roka na rok začal posúvať svoju úrodu viac a viac na pozemok odporcu, preto v priebehu roku 2012 dal vymerať geodetom svoj pozemok, vtedy si uvedomil, že „sporný trojuholník“ svojvoľne navrhovateľ zväčšuje a zasahuje do jeho výlučného vlastníctva po približne 650 m². Preto dal zatĺcť kolíky pozdĺž celej hranice parcel č. 292/3 a 300, aby tak deklaroval hranice svojho pozemku. Nikdy nemal záujem predať spornú nehnuteľnosť aj keď navrhovateľ sa domáha odkúpenia „sporného trojuholníka“ a to za protihodnotu 1 eur/ m². Poukázal na to, že navrhovateľ nikdy nebol dobromyseľný

pri užívaní spornej nehnuteľnosti, nepreukázal oprávnenú držbu ani existenciu dobromyseľnosti držiteľa, ktorá musí existovať počas celej vydržacej doby.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednak výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to s výpismi z LV č. XXX, XXX pre kat. územie L., osvedčením o dedičstve D228/1995, Dnot159/96, osvedčením o dedičstve 13D/172/2007, Dnot 70/2007, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov konania, majetkovou podstatou č. XXX pre kat. územie L., notárskou zápisnicou X., X., X., N. L. R. Y. Č. Č..G.. XXX/XX, D. J. Č.. XXXXXXXX-XX/XX zo dňa 18.02.2004, žiadosťou o usporiadanie vlastníctva k pozemku z 02.10.2012, odpoveďou z 10.10.2012, potvrdením Obecného úradu L., zmluvou o zrušení podielového spoluvlastníctva nehnuteľností z 20.02.2004, kúpnopredajnou zmluvou Č.d. XXXX/XX zo dňa 21.07.1949, pozemkovou knižnou vložkou č. XXX pre kat. územie L., potvrdením Obecného úradu L. z 23.05.1994, výpoveďami svedkov, dohodou zo dňa 18.06.1958, kúpnu zmluvou zo dňa 29.04.1955, poľným náčrtkom č. 3 z 01.08.1962, geometrickým plánom č. ZS-XVII-23-15 zo dňa 06.07.1993, odpoveďou ohľadne genézy Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor zo dňa 13.08.2014, záznamom podrobného merania zmien z 19.06.1993, identifikáciou parciel, kópiou, potvrdením od lekára E.. L.U. O. ohľadne upustenia výsluchu E. L. z 22.09.2014, a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa § 129 ods. 1 OZ - Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa ust. § 130 ods. 1 OZ - Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa ust. 132 ods. 1 OZ - Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

9C/216/2013

-4-

Podľa ust. § 132 ods. 2 OZ - Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ust. § 134 ods. 1 OZ - Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ust. § 134 ods. 3 OZ - Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ust. § 134 ods. 4 OZ - Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Z obsahu kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 21.07.1949 Č.d.1177/49 súd zistil, že bola uzatvorená medzi st. C. L. obyvateľom L. C. ako odpredávajúcim a ako kupujúcimi Š. L. a jeho manželka Mária rod. Vidovou. Predmetom kúpnej zmluvy bola nehnuteľnosť vedená v pozemkovo-knižnej vložke katastrálneho územia S. L. Č.. XXX pod I č. 1 parc. č. XXX podľa B17,19,22 vedené v podiely v celosti. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 35.000 Kčs. Kúpna zmluva je podpísaná účastníkmi tejto kúpnej zmluvy a je opatrená pečiatkou Okresného národného výboru, finančný referát pod položkou A1307/49 zo dňa 23.07.1949. (čl. 70 v spise)

Z obsahu kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 29.04.1955 súd zistil, že predávajúcim bol C. L. st., kupujúcim C. L. H. obaja obyvatelia S. L.. Predmetom kúpy bola nehnuteľnosť evidovaná v pozemkovo-knižnej vložke č. 335, poradové č. A12 parc. č. 298 a nehnuteľnosť v pozemkovo knižnej vložke č. X, poradové č. A1.1-2 parc. č. XXX, XXX v podiel 362/588-tín, ide o záhradu a dom číslom XXX, v zastavanej časti obce. Bola dohodnutá kúpna cena 12.000 Kčs. (čl. 96 v spise)

Z obsahu uznesenie Ľudového súdu v Č. Č..G.. XXX/XX zo dňa 05.06.1959 súd zistil, že podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.04.1955 schválenej odborom výstavby rady OMV v Č. zo dňa 09.04.1959 pod č. XXXX/

XX registrovanej zo dňa 06.05.1959. Vo vložke 335 na parc. č. XXX s vkladá vlastnícke právo na C. L. H.. v celosti a čo sa týka vložky č. 8 parc. č. XXX, XXX sa vkladá vlastnícke právo X. C. L. H.. v podiele 362/588-tín (čl. 79 v spise).

Podľa spisovného stanoviska Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor súd zistil, že „poľné náčrty“ boli vyhotovené v rámci miestneho šetrenia obci podľa užívania parcely. „Poľný náčrt č. 3 z roku 1962“ je náčrtom - je ručným vyhotovením kresby z máp súboru geodetických informácií mapového informátu pozemkovej knihy a mapy určeného operátu. Delenie parciel podľa poľného náčrtu bolo vyznačené v pozemkovej mape - parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X - ale vlastníctvo k nehnuteľnostiam v stave EN (evidencia nehnuteľností) v roku 1964 nebolo usporiadané , čo vidieť z kópie pozemkovej mapy platnej do roku 1968. Následne v roku 1969 v rámci II Etapy (obnovenie právneho stavu) na evidencii nehnuteľností parc. č. XXX vo výmere 3464 m² a evidencie nehnuteľností parc. č. XXX vo výmere 1274 m² bol založený LV č. XXX na základe pozemkovoknižnej vložky č. 8 v prospech pôvodných vlastníkov. Susedná EN parc. č. XXX vo výmere 1939 m² v tomto čase nebola vlastnícky usporiadaná, bola iba v užívaní navrhovateľov. LV bol založený na EN parc. č. XXX- dom a nádvorie na základe PK vložky č. XXX. V roku 1991 v rámci miestneho 9C/216/2013

-5-

šetrenia (kompletná údržba) parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, boli zapísané do zoznamu zmien (z.z.) - 8/91, 9/91 nakoľko PKN vložka parc. č. XXX, XXX, XXX boli zlúčené a podľa stavu evidencie nehnuteľností znovu rozdelené. V roku 1993 bol vyhotovený geometrický plán č. N46/93 (záznam podrobného merania č. 343) na oddelenie parc. č. XXX, objednávateľ geometrického plánu bol A. L., dňa 19.06.1993. Predmetný geometrický plán do katastra nehnuteľností nebol prevedený. V roku 2008 na základe žiadosti H. L. ako zákonného dediča po neb. C. L. F. J. Č.. XXX/X na základe geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XX bola zapísaná na LV č. XXX v prospech H. L. (odporcu). V roku 2009 na základe notárskej zápisnice X., X., X. zo dňa 12.03.2009, KN parcely č. XXX/X, XXX/X, XXX/X J. Č.. B.-XX/XX boli zapísané v prospech C. P. K.. L.. V roku 2010 na základe darovacej zmluvy B. vlastníctvo prešlo na C. P. X.. XX.XX.XXXX, teda na navrhovateľa (čl. 123 v spise).

Z obsahu výpovede a čestného prehlásenia svedka Š. X., ktorý v roku 1993 vyhotovil geometrický plán pre kat. územie L. na oddelenie parc. č. XXX. Podľa jeho udania ako geodet vyhotovil geometrický plán na základe požiadavky Š. L. a jeho manželky H. C. C. C. L.. Geometrický plán sa nearchivuje, nakoľko nebol prevedený v katastri nehnuteľností. Ďalej uviedol, že takéto zameranie by nemohol urobiť keby s tým nesúhlasil C. L.. Svedok sa presne nepamätal ale tvrdil, že právny predchodca odporcu o zameraní musel vedieť lebo obaja vlastníci musia s tým súhlasiť. (čl. 146 v spise)

Z výpovede C. P. matky navrhovateľa súd zistil, že jej starý otec neustále kupoval pozemky, ide o st. C. L., avšak nikdy nič nemal na mene, iba kúpil a potom rozdával. Ďalej uviedla, že jej rodičia od roku 1954 užívali „sporný trojuholník“ o tom, že sporná nehnuteľnosť im nepatrí sa dozvedela v roku 1993. Následne tvrdila, že parcely za domom okrem navrhovateľa užívali aj jeho právni predchodcovia a ďalší obyvatelia, M. E., K. D.. O tom, že starý otec odovzdal do vlastníctva ml. Antonovi spornú nehnuteľnosť v roku 1954 sa dozvedela v roku 1993. Jej rodičia spornú nehnuteľnosť užívali od roku 1954 až kým nezomreli. Pamätá sa, že jej rodičia dali vyhotoviť nákres, geometrický plán dvakrát (v roku 1962 a 1993) z dôvodu, že záhrada bola vo vlastníctve ďalších vlastníkov a to K. D. C. M. E.. V závere svedkyňa uviedla, že jej rodičia od začiatku užívania vedeli o tom, že sporná parcela nepatrí do ich vlastníctva jej výpoveď, súd vyhotovil za zmäzočné. (čl. 101 v spise)

Z obsahu výpovede A.. Y. L., strýka navrhovateľa súd zistil, že sporná parcela č. XXX sa nachádza za domom, užíva sa na poľnohospodárske práce (sadenie kukurice a podobne), mal vedomosť o tom, že v roku 1954 starý otec C. L. rozdelil užívanie pozemku a to medzi dvoma súrodencami, na dve časti. Pričom časť, ktorá sa nachádza za domom ml. C. L. zostala o niečo väčšia. Jeho rodičia, čiže právny predchodcovia, Š. L. s manželkou užívali spornú nehnuteľnosť od roku 1954, mali vedomosť o tom, že právne ,nie je usporiadané. Spôsobu rozdelenia pozemkov starším C. L. sa nevedel vyjadriť, lebo v tom čase bol iba malý chlapec, mal 11 rokov veku. Svedok uviedol, že pozná obsah kúpnej zmluvy z roku 1955, mal o tom vedomosť už pred 20 rokmi a je si vedomý, že pozemok patrí ml. C. L., teda je

si vedomý, že vlastnícke právo patrí odporcovi a oni majú užívacie právo. Namietal, že prečo im dovolil právny predchodcovia odporcu, aby 50 rokov spornú parcelu užívali.

9C/216/2013

-6-

Z obsahu výpovede Z. L., brata odporcu súd zistil, že právny predchodca odporcu Anton Both ml, odkúpil spornú nehnuteľnosť od svojho otca, teda od C. L. staršieho. Za akú cenu to nevedel povedať. Parcela sa nachádza za domom, ide o väčšiu záhradu. V roku 2007 sporný trojuholník užívali jeho rodičia, vlastníkom bol jeho otec C. L. H.. a po smrti ich otca nehnuteľnosť darovali odporcovi. Pravidelne navštevoval rodičov na spornej nehnuteľnosti mali zasadenú kukuricu pri zbere sa stretávali ich rodina aj príbuzní.

V danom prípade ide o určovaciu žalobu, v ktorom navrhovateľ je povinný preukázať naliehavý právny záujem. Preto súd skúmal v prvom rade, či sú splnené podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. 1.), je to existencia dobromyseľnosti držiteľa, že mu vec alebo právo patrí. 2.), je to dobrá viera držiteľa so zreteľom na všetky okolnosti pričom obidva tieto prvky musia byť splnené súčasne. Podľa platnej právnej úpravy dobromyseľnosť držiteľa musí existovať počas celej vydržacej doby, to isté platilo aj podľa zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník. Vychádzajúc z právneho stavu od roku 1951, ak v priebehu vydržacej doby došlo ku skutočnosti, ktorá ma za následok zánik dobromyseľnosti, k vydržaniu veci alebo práva za týchto podmienok nemuselo dôjsť. Ak však dobromyseľnosť bola obnovená, vydržacia lehota začala plynúť znova. Dobromyseľnosť, je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si napríklad prisvojuje určitú vec. Ide teda o psychický stav vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo o sebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie prejavuje na zlomok, teda okolnosti, z ktorých možno vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec patrí (R45/1986). Tvrdenie, držiteľa o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladá ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, na základe ktorých možno usudzovať, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciu dobu dôvodné. Okolnosťami, ktoré môžu potvrdzovať záver o existencii dobrej viery sú najmä okolnosti právneho dôvodu nadobudnutia práva a okolnosti týkajúce sa poctivosti jeho nadobudnutia. Každopádne existenciu dobromyseľnosti musí eventuálny vydržateľ nielen tvrdiť, ale aj preukázať v prípadnom súdnom konaní. Dobrá viera držiteľa veci alebo práva musí existovať so zreteľom na všetky okolnosti. Preto posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere so zreteľom na všetky okolnosti, je potrebné hodnotiť objektívne a nielen so subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného držiteľa, a je potrebné vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal resp. nemohol mať po celú vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Či držiteľ veci je v zmysle ust. § 130 Obč. zákonníka dobromyseľný, teda hodnotí vždy objektívne. Nestačí jeho subjektívne presvedčenie, že mu vec patrí. Rozhodujúce pri tom je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti ktorú možno so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu rozumne požadovať od každého subjektu, mal, resp. mohol mať, alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí (judikát Y.). Oprávnená držba sa teda zakladá na omyle držiteľa, ktorý sa domnieva, že je vlastníkom držanej veci alebo subjektom vykonávaného práva. Oprávnená držba sa nemôže zakladať na takom omyle držiteľa, ktorému sa mohol pri normálnej opatrnosti vyhnúť. Je potrebné zdôrazniť, že ide opatrnosť normálnu, obvyklú, posudzovanú z objektívneho hľadiska. Omyl držiteľa musí byť ospravedliteľný. Ospravedliteľným je omyl, ku ktorému došlo aj napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, od každého požadovať. Ak omyl predstavuje rámec bežného, obvyklého posudzovania veci, nie je ospravedliteľný. Držiteľ, ktorý drží vec na základe takéhoto omylu môže byť síce v dobrej viere, avšak nie so zreteľom na všetky okolnosti a preto nemôže byť držiteľom oprávneným. Je dôležité spomenúť prípady držby na základe právneho omylu, tj., omylu spočívajúceho

9C/216/2013

-7-

v neznalosti, alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, z čoho následne vyplýva nesprávne posúdenie právnych následkov právnych skutočností. Medzi takéto prípady

patrí držba nehnuteľností na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľností, resp. na základe nezaskladovanej zmluvy v katastri nehnuteľností, či už v minulosti na štátnom notárstve. Aj v súvislosti s právnym omylom je potrebné v každom konkrétnom prípade skúmať, či ide o omyl ospravedliteľný alebo nie, tj. či sa danému omylu bolo možné vyhnúť pri obvyklej miere opatrnosti, ktorú možno od každého požadovať. Jedným z princípov na ktorých je budovaný každý právny štát, je záväznosť práva, resp. zásada, že neznalosť práva neospravedlňuje. Preto držba nadobudnutá a udržiavaná na základe takéhoto omylu nemôže byť oprávnená, keďže držiteľ nemohol byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný. V nadväznosti na predošlé, teda oprávnená držba znamená, že navrhovateľ musí byť oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu. Po celú vydržaciú dobu musí byť držba pokojná, bez toho aby si niekto uplatňoval vlastnícke právo na túto vec. Oprávneným držiteľom je taký držiteľ veci, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobromyseľným zrejme nie je ten, ktorý vie, resp. preukázateľne vedel o tom, že vec mu celá nepatrí a to vzhľadom na okolnosti, najmä existencia zápisu jedného vlastníka nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností (dobromyseľnosť je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec, ide teda o psychický stav o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo o sebe nemôže byť predmetom dokazovania, týmto môžu byť okolnosti, z ktorých možno vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec patrí, čo v uvedenom prípade bude zrejme nemožné keďže držiteľ nehnuteľnosti, tj. navrhovateľ aj jeho právny predchodcovia preukázateľne vedeli, že nehnuteľnosť je na základe kúpnej zmluvy vlastníkom odporcu (parc. č. 300 vo výmere 3464 m²) o čom svedčí aj zápis na LV ako aj snaha o odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti, „sporného trojuholníka“. O tom, že právny predchodcovia navrhovateľa mali vedomosť, že sporná parcela, ktorú užívali dlhé roky, že im nepatrí svedčí výpoveď svedkyne C. P., ktorá uviedla, že jej rodičia od začiatku užívania spornej parcely vedeli, že predmet tohto sporu nepatrí do ich vlastníctva. Potvrdil to aj Ing. Y. L. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 17.06.2014, ktorý uviedol, že o kúpnej zmluve ktorej predmetom bola sporná nehnuteľnosť mal vedomosť už dvadsať rokov spolu so súrodencami, teda právnymi predchodcami navrhovateľa, teda mali vedomosť o skutočnosti, že predmet sporu patril neb. C. L. H.. na základe kúpnej zmluvy. Taktiež o tom svedčí aj ponuka od právneho zástupcu JUDr. Ladislava Pongrácza, ktorý v rokoch 2012 zastupoval navrhovateľa a ktorý vyzval listom zo dňa 02.10.2012 navrhovateľa na odkúpenie predmetu sporu. Ako podporným dôkazom sú tu aj skutočnosti o vyhotovení „poľného náčrtu“ ako aj geometrických plánov, ktoré neboli prevedené a neboli realizované v katastri nehnuteľností, teda navrhovateľ ani v tejto časti nevyvrátil a domnienku stále platnej kúpnej zmluvy zo dňa 29.04.1955, ktorou C. L. H. odkúpil spornú nehnuteľnosť od C. L. R., vyplatil riadne kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedené súd návrh v celom rozsahu zamietol, jednak z dôvodu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že by boli jeho právny predchodcovia dobromyseľní v užívaní spornej nehnuteľnosti, nakoľko od začiatku užívania mali vedomosť o tom, že im po vlastníckej stránke nehnuteľnosť nepatrí a jednak z dôvodu, že nepreukázal naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p.

Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodne dodatočne uznesením v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p. vzhľadom na predmet sporu, ktorý je zložitý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 / O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodovanie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym s v kat. území Čakkutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu

(§ 251 ods. 1/ O.s.p.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2/ O.s.p.).